

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Den gamle Christelige Dagevise, Den signede dag som wi nu see, etc.

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Den gamle Christelige Dagevise, Den signede dag som wi nu see, etc.", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sthen01val-shoot-workid59231/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

[36] **Den gamle Christelige Dagevise,**

Den signede dag som wi nu see, etc.

DEn signede Dag som wi nu see,
Ned til oss aff Himmelen komme,
Gud huse for oss jo længer oc meer,
Oss alle til Glæde oc fromme:
Gud lade oss icke skee i Dag,
Huercken Last, Skam eller Vaade.

2.

Den signede Dag, den signede Tid,
Vor HERre hans fødsels time,
Da kom der Liuß aff Himmelen ned,
Saa vijt offuer Verden at skimme,
Det liuser for oss Eundelig,
Nu oc foruden all Ende.

3.

Gud Fader, Son oc den hellig Aand,
Met alle sine Engle skare,
Beuar oss i dag oc allen stund,
Fra alskens Dieffuelens Snare,
Fra all den Affvind hand til oss bær,
Vor Stel oc Liff til Fare.

4.

Det Kaarb vor HERre hand bar for oss,
For vore Synder oc icke for sine,
Det sætter ieg i dag meilem Dieffuelen oc mig,
Ieg mener Guds værdige pjne:
Der Blod der neder paa Kaarset rand,
Det slycker vd Synderne mine.

5.

Vaar alle de Træ i Verden er,
Loff, Græs, oc Sand paa Haffsens bonde,
Haffde de Maal oc kunde de tale,

Oc siunge met Engle stemme:
Da kunde de aldrig tilfulde loffue,
IESum Mariæ Søn den reene.

6.

Den lille Fael hand flyer saa høyt,
Oc Været bær vnder hans Vinger,
Det er fuld ont met liden mact,
Mod høye Bierge at springe:
De Strømme de rinde saa frydelig,
Op vnder de grøne Linde.

GV

7.

Dagen hand er aldrig saa lang,
At Afften maa wi jo vente,
Liffuet det endis met Dødsens tuang,
Huem det vil rættelig betæncke:
Wi bliffue vedfuß, oc Graffuen gtoris trang,
Oss følger ingen anden Ende.

8.

GV
GV

Da giffue det Gud wi haffde saa tient,
I Verden vel til maade,
I Troen, at wi Guds Søn haffde kjent,
Saa wi nuste icke Guds Naade:
Naar Verden halffuer oss sin bag tilvent,
At wi da faa eug Baade.

9.

Naar wi skulle til vort Fæderne Land,
Oc skillies ved dette Elende,
Da befaler ieg Gud min Stel i Haand,
I Himmerigs Glæde at sende:
Gud Fader, Søn oc den hellig Aand,
Hand giffue vort Maal en god ende. Amen.

111s **Her efter følge nogle smukke oc**
trøstelige Loffsange, i atskillige tider,
effter leyligheden at bruge.

[37] **En Morgensang.**

112r DEN mørcke Nat forgangen er,
Oc Dagen rinder op saa vide.
Solen hun skinner ofuer Marck oc Kær,
De Fule de siunge saa blide:
Gud giffue oss Lycke oc gode Raad,
Sin Naadis Liub oss tilsende.
2.
Loffuet være Gud i Eughed,
Oss denne Nat haffuer beuaret,
Gud huse offuer oss sin hellige Fred,
Oc frj oss fra alskens Fare:
Gud giffue oss Lycke oc gode Raad,
Sin Naadis Liub oss tilsende.
3.
Paa Paaskemorgen den signede dag,
Vor HERre stod op aff dode,
Det vaar oss alle et got Behag,
112s Hand frelste oss der met aff Nøde:
Gud giffue oss Lycke oc gode Raad,
Sin Naadis Liub oss tilsende.
4.
I sex dage skabte Gud Himmel oc Iord,
Oc alle Creatur tillige,
Alt ved sit Allmæctige Guddoms Ord,
Som Scrifften moane oss sige:
Gud giffue oss Lycke oc gode Raad,
Sin Naadis Liub oss tilsende.
5.
113s Den første Dag skabte hand Liub oc skjn,
Oc klarhed offuer Verden at komme,